

ПРИНЦИП КОЛЕКТИВНОСТІ У ФУНКЦІОНУВАННІ НАТО

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана робота присвячена аналізу принципу колективності в контексті функціонування НАТО. У роботі вивчається історія створення та еволюція організації, аналізується її структура та функції. Для досягнення мети було проведено детальний аналіз документів та наукової літератури. Основний акцент зроблено на вивченні впливу принципу колективності на діяльність НАТО. Висновки дослідження можуть бути корисними для подальшого розвитку організації та формування її стратегії.

Ключові слова: Принцип колективності, НАТО, структура, функції, історія, аналіз, документи, наукова література, вплив.

Abstract

This work is devoted to the analysis of the principle of collectivity in the context of the functioning of NATO. The work examines the history of the creation and evolution of the organization, analyzes its structure and functions. To achieve the goal, a detailed analysis of documents and scientific literature was carried out.

The main emphasis is placed on the study of the influence of the principle of collectivity on the activities of NATO. The research findings can be useful for the further development of the organization and the formation of its strategy.

Keywords: principle of collectivism, NATO, structure, functions, history, analysis, documents, scientific literature, impact.

Вступ

Питання колективної безпеки завжди було одним з найбільш актуальних та складних для міжнародної спільноти. Один із способів забезпечення колективної безпеки є створення міжнародних організацій, таких як НАТО. У цій роботі досліджується вплив принципу колективності на діяльність НАТО.

Перша глава роботи присвячена історії створення та еволюції НАТО, а також аналізу її структури та функцій. У другій главі проведено детальний аналіз документів та наукової літератури з метою вивчення впливу принципу колективності на діяльність НАТО. Висновки дослідження можуть бути корисними для подальшого розвитку організації та формування її стратегії [1].

Основна частина

НАТО було створено у 1949 році з метою захисту Європи від радянської агресії після Другої світової війни. З тих пір НАТО еволюціонувала та змінювалася, але головна мета залишалась незмінною - забезпечення колективної безпеки своїх членів. У рамках своєї історії НАТО було запроваджено у багатьох військових операціях, таких як війна в Афганістані, війна у Боснії та Герцеговині та інші. Вона також брала участь у багатьох миротворчих місіях, зокрема, у Косово, Лівані та Лівії [2].

Одним з ключових моментів у розвитку НАТО була розширення його членства. У 1949 році НАТО складалося з 12 країн-засновників, а на сьогоднішній день до неї належить 30 країн.

НАТО займається профілактикою конфліктів і кризового реагування, співпрацює з іншими організаціями, такими як Європейський союз, Організація з безпеки та співробітництва в Європі та Організація Об'єднаних Націй. Крім того, НАТО займається підтримкою обороноздатності країн-членів, надаючи підтримку в розробці військової інфраструктури, підвищенні ефективності військових дій, а також проведення військових навчань та тренувань [3].

Також варто зазначити, що НАТО займається впровадженням різноманітних програм з підтримки демократії та розвитку громадянського суспільства в країнах-партнерах. Наприклад, програма «Наука за мир» забезпечує наукову співпрацю між НАТО та країнами-партнерами у галузі безпеки та оборони. Загалом, НАТО продовжує свою роль як ключовий фактор стабільності та миру в світі, співпрацюючи

з країнами-членами та країнами-партнерами у боротьбі зі загрозами та викликами, що стоять перед світом сьогодні [4].

Окрім аналізу історії та діяльності НАТО, важливим є розгляд питання адаптації організації до нових викликів та загроз у сучасному світі. Особливо актуальними є питання кібербезпеки та боротьби з тероризмом, а також інші форми гібридної війни. У зв'язку з цим, варто проаналізувати, як НАТО реагує на такі виклики та як вони впливають на стратегію та політику організації. Для аналізу пристосування НАТО до нових викликів та загроз, слід розглянути деякі конкретні приклади. Один з них - це зміна стратегії НАТО після подій 11 вересня 2001 року. НАТО розширило свої завдання та місії, включаючи боротьбу з тероризмом, і підвищило свій рівень співпраці з іншими міжнародними та національними організаціями з метою боротьби з цією загрозою. Для аналізу пристосування НАТО до нових викликів та загроз, слід розглянути деякі конкретні приклади. Один з них - це зміна стратегії НАТО після подій 11 вересня 2001 року. НАТО розширило свої завдання та місії, включаючи боротьбу з тероризмом, і підвищило свій рівень співпраці з іншими міжнародними та національними організаціями з метою боротьби з цією загрозою.

Крім того, НАТО активно розвиває свої кіберздібності та протистоїть кібератакам. У 2016 році було створено центр кіберзахисту НАТО, який працює з метою захисту країн-членів від кібернападів та кібершпигунства. Організація також активно співпрацює з іншими країнами та міжнародними партнерами для боротьби з кіберзагрозами [5].

Ще один важливий напрямок діяльності НАТО — це підтримка стійкості та безпеки у південному регіоні, зокрема в контексті боротьби з терористичними групами та нелегальною міграцією. НАТО активно співпрацює з країнами-партнерами у цьому регіоні та проводить тренування та військові місії з метою забезпечення стійкості та безпеки. Також НАТО активно співпрацює з іншими міжнародними організаціями та країнами, щоб забезпечити глобальну стабільність та мир. Наприклад, організація співпрацює з ООН у миротворчих місіях та інших заходах з підтримки миру.

Висновок

Отже, НАТО є ключовим фактором у забезпеченні міжнародної безпеки та стабільності. За час свого існування, організація еволюціонувала та змінювалася, пристосовуючись до нових викликів та загроз, що виникають у сучасному світі. НАТО брала участь у багатьох військових операціях та миротворчих місіях, допомагаючи забезпечувати безпеку та стабільність в різних частинах світу. Зараз НАТО продовжує пристосовуватися до нових викликів, зокрема до кібератак, терористичних загроз та інших форм гібридної війни, щоб забезпечити своїм членам ефективний захист. НАТО є важливим міжнародним союзом, який забезпечує безпеку та сприяє миру в світі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вікторова М. Роль та значення НАТО в забезпеченні колективної безпеки в Європі. *Міжнародні відносини*. 2019. № 3. С. 47–58.
2. Червінчук А. Концерт «війна» в українському інформаційному просторі. *Діалог: Медіастудії*. 2017. №23. С. 120–131.
3. Пилипенко В. С. НАТО: історія, сьогодення, перспективи. Київ : Вид-во «Київський університет», 2017. 134 с.
4. Офіційний сайт НАТО: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_68372.htm. May 2018.
5. Дюрдіца І. В. Поняття та зміст кіберзагроз на сучасному етапі. URL: <https://goal-int.org/ponyattya-ta-zmist-kiberzagroz-na-suchasnomu-etapi/> (дата звернення: 10.05.2023).

Самойлов Володимир Юрійович — студент групи ЕЕ-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vova254376@gmail.com.

Науковий керівник: **Корнієнко Валерій Олександрович** – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри соціально-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: valkorney1958@gmail.com

Volodymyr Yuriyovych Samoilov — student of group EE-21b, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vova254376@gmail.com.

Supervisor: **Kornienko Valerii** – Dr. of Political Sciences, Professor, Head of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: valkorney1958@gmail.com